

*** **רעם התופים** (יום ד' שנה 8.20) — סרט אמריקאי משנת 1951. ההרפתקאות במערב הסרוע, מבויות במקצו עיות רבה ע"י הבמאי החתיק ראל ואלש. בתפקיד הראשי: גרי קופר.

תליאביב

**** **מאש** (תליאביב, ארצות הברית) — סאטירה מאקאברית על המלחמה מתרחשת בבית-חולים שזה צבאי. מיש חק, בימוי, עריכה וצילום מצויינים.

* **תיק תיק תיק** (אסתר, ארצות הברית) — חיקוי לכחם הלילה: שוטר כושי בעיירה דרומית, וכל הבעיות המתעוררות מזה. אלא שההסטר שחתי ופשטני הרבה יותר מבמקור.

*** **זהיה אב...** (גת, אנגליה) — מרד-הנוער, כפי שהוא בא לידי ביטוי בפנימיות-בינים אנגלית. הומור סרקסטי פרוץ ומגוון בכונה תחילה.

* **שניים שברחו** (מורגרי, אנגליה) — מלחמתם של שני אנשים הבורחים משב, והליקופטר הרוף אחריהם. סרט מלא סמלים וכוחות של הבמאי ג'ורף (המשרת) לוס.

ירושלים

*** **פאטון** (אוריון, ארצות-מברית) — גישה רצינית ומעניינת לחייו של הגנרל הפרובלמטי ביותר של אמריקה, במלחמת-העולם השנייה. ג'ורג' סי. סקוט. מר-שים בתפקיד הראשי.

*** **גונבי האופניים** (ארנון איטליה) — סרטו הקלאסי של ויטוריו דה-סיקה. המתאר בכשרון מופלא את איטליה שלאחר מלחמת-העולם השנייה.

*** **רומיאו ויוליה** (ירושלים, אנגליה) — גירסתו מלאה החיים והחן של פראנקו זפירלי, למחזה הקלאסי של שייקספיר. משחקי, מוסיקה וצבעים מקסימים.

חיפה

*** **אן שן אקף הימים** (אור-לי, ארצות-הברית) — אהבתם של הנרי הי-שמיני ואן בולין, מת-ארת בחיות ופיקחות רבה ע"י הבמאי צ'ארלס ז'ארוט, הנעזר ב-מישחק המצטיין של זנביב בוילדל בתפקיד הראשי.

ניצוצות

רבע מיליון דולאר

בגלל דם באף

במאי הקולנוע הצרפתי, רוז'ה ואדים, הגיש השבוע תביעת פיצויים בבית-הדין העליון בסנטה מוניקה. קליפ-רניה. ואדים תובע מחברת-ביטוח סכום של רבע מיליון דולאר על "פציעות רציניות ותמרי דיות". התביעה מבוססת על תאונת דרכים שאירעה ב-17 בנובמבר, בה נחבל אפו של ואדים ושתת דם ●●● ביקורת על סרטי המין של השנים האחרונות השי-מיעה לא אחת מאשר דורותי לאמור, פצצת המין של הוליווד בשנות הארבעים, ששיחקה לצידם של **כוכב הופ וכינג קרוב**. אמרה דורותי השבוע: "מה ש-אנחנו עשינו היה מין. אבל זה היה מין נקי. אינני מאושרת מסרטי המין המלוכלכים של היום". באותה הזדמנות סיפרה הכוכבת הקשישה כי דחתה לאחרונה שלוש הצעות להופיע בסרטים כמאדאם המנהלת בתי-בשר. באחת ההצעות הציעו לה 120 אלף דולאר כעד סצינת-מיטה, אבל היא דחתה את ההצעה. "אני דבקה בעקרונות שלי". אמרה ●●● תחנת השבוע בעולם הקולנוע היתה ודאי תחנתו של כוכב ה-קולנוע הקשיש ג'ורג' סאנדרס (64) שנשא לאשה את **מאגרה גאבור** (50), אחותה של אשתו לשעבר ז'א ז'א גא-בור. סאנדרס הטוען כי מחמשת בעליה של ז'א ז'א, הוא היה החד שהיא אהבה באמת, שמע בקורת רוח את דבריו אם הי-אחיות: "חיבבתי את ג'ורג', וכשחתן חזר אלי בשנית, אני באמת מחבבת אותו".

פונדה וסאראזין: אדם נופל מסוס

של התחרות, משתתפיה ומארגניה, והסצינות הפיוטיות המעטות מדגישות עוד יותר את אכזריותן של האחרות. מישחקם של כל המשתתפים, המייצגים את כל השכבות הרבות מהן מורכבת האוכלוסיה האמריקאית, הוא יוצא מן הכלל, בין אם מדובר בג'יג יאנג (המנחה) סוזנה יורק (שחקנית שאפתנית), ג'ין פונדה (הנערה שאבדה את אשליותיה) או מייקל סאראזין (צעיר תמים). כולם גם יחד שולחים אצבע מאשימה לעבר אורח-חיים, ההולך ומתפשט מאמריקה על פני כל העולם כולו.

פרנקו נרו: הגרמנים טובים יותר

אפילו כשהם בשבי. כל מה שמעניין אותו הוא לדעת מה הצעד הנכון לעלייתו בדרגה. אם להוסיף לכך בימוי כבד, בעיקר בשלבים הראשונים של הסרט, מישחק מוגשם, וצילום שבו הגוונים האפורים מתאזרים מאד לעיניים, מתקבלת תוצאה די פושרת: סיפור מעניין שלא הגיע לכלל ביצוע מתאים.

גינאי האלידיי: בעז דמות היגון

בוצי. אבל לא הצילומים בעלי הגוונים הכהים והשמיים הקודרים, הרמוזים על ספרד של אל גרקו, (שם צולם כנראה הסרט) ולא דמות היגון בעלת ההבעה המוגבלת של גינאי האלידיי, מצליחים להסתיר את שטחיות המשימה.

תמוצית הרוח של אמריקה

הם יורים גם בסוסים (פ-אר, תליאביב, ארצות-הברית) — קודם כל אזהרה: אין זה מער-בון, כפי שניתן אולי לחשוב, בטעות, על פי שם הסרט, אלא תיאור של תקופת המשבר הכלכלי הגדול בארה"ב. זהו סיפור על תחרות ריקוד מאראתונית, בה נדרשו המשתתפים להחזיק מעמד כמה שאפשר יותר זמן על מסלול הריקודים, עם מנוחה של עשר דקות כל שתיים. בתמורה, הם מקבלים שבע ארוחות חמות ביממה (הת-חרות נמשכת יומם ולילה), והבטחה שהזוג אשר ינצח יזכה לפרס כספי של 1500 דולר.

אלום הבמאי סידני פולאק התכוון, כנראה, ליותר מאשר הנצחת תופעה אופיינית של שנות השפל, בהם היתה הרפת רעב דבר שבשיגרה בארצות-הברית. תוך כדי התמוטטותם הגופנית והנפשית של המשתתפים, העידוד הקולני של המנחה השטני, והתפעלותם של הצופים, היושבים ביציעים ונהנים מסבלם של הנמצאים על המסלול, מתחילה להתברר אמת אחרת: המירוץ, כפי שמכרזו המנחה, אינו אלא "תמצית רוחה של אמריקה". הדריירה המטורפת אחרי הנצחון, הכסף או ההצלחה, מסתמנת בסופו של דבר בשבע ארוחות ליום, אפיסת כוחות עד כדי טימטום, והפיכת האדם לבהמה, שערכה היחיד הוא כוח-הסבל של רגליו. והמסקנה שמסיק פולאק מכל זה היא שמוטב היה אילו התייחסו לבני-האדם כמו לבהמות: כאשר הן מתמוטטות ואין להן עוד תקווה, יורים בהן מתוך רחמים.

פלאק מדגיש תיאורה זו על-ידי תאור ריאליסטי מזועזע

סדר צריך להיות

העריקים (אופיר, תליאביב, איטליה) — סרט-מלחמה מבוסס על סיפור אמיתי: שני חיילים גרמניים פושטים אקדמים מדיהם לקראת סוף מלחמת-העולם השנייה, ומנסים להגיע הביתה בכוחות עצמם. הרעב מאלץ אותם למסור את עצמם לידי הקנדים, המעבירים אותם למחנה שבויים עם חיילים גרמניים רבים אחרים. במחנה, כפי שמסתבר עד מהרה, קיימות רשויות: ה-מפקדים הקנדיים של הבסיס, והקצונה הגרמנית, אשר אירגנה את השבויים במשמעת ברזל, כאילו לא היה זה אלא עוד בסיס אימונים של ה"פיהרר". כאשר מגיעים שני העריקים לבסיס, הם מובאים מיד לפני מפקדיהם לשעבר, השופטים אותם למוות על שנטשו מדיהם ונמלטו ממילוי תפקידם. השאלה היא, כיצד מבצעים את גור הדיון, והאם יורשה להם הדבר על-ידי הרשויות האחרות, הקנדיות? אם השאלה שביסוד פרשיה אמיתית זו היא מעניינת ויכולה לספק חומר לסרט רבי-עניין, הרי שכאן היא נפלה בידי במאי בינוני (ג'וליאנו מולטאלדו) המוצא לעצמו פתרונות קלים בכל הבעיות, ובידי צוות שחקנים שהם רחוקים משיא כושרם. למשל, המפקד הקנדי של הבסיס אינו מתעניין באמת בשאלה המצפונית — האם מותר לגרמנים לשוב גרמנים

המערב המתוסבך

המומחה (חן, תליאביב, אי-טליה) — כל מי שחשב עד ה-יום כי המערבון האיטלקי מת-חרה עם עמיתו האמריקאי רק במהירות שליופה ובמיספר ההרוגים, אינו אלא טועה. ואם הוא דווקא רוצה להיווכח בטעות, הוא מוזמן לבקר ב"המומחה", סרט של האיטלקי סרג'ו קורבוצי, שמתיימר בין היתר להפוך את מעללי גיבורו, האד, במערב הפרוע, למשהו בדומה לטראגדיה יוונית, ולהוכיח בהזדמנות זאת שלאליל-הנוער הצרפתי ג'וני האלידיי יש תנונים דרמטיים נכבדים. קורבוצי נכשל בשתי המשימות. הסיפור, אם פושטים ממנו את יומרותיו, הוא בעצם פשוט למדי: אקדחן קשוח חוזר לעיר בה רצחו את אחיו, כדי לנקום את נקמתו ולמצוא את האוצר שלדברי הבריות נשדד ע"י הנרצח. לקישוט מוסף קורבוצי בסרטו גם חבורה של "היפיס", מעשני-סימים המתגלגלים ברפש ממקום למקום במערב. ועוד בסרט — שריף צדיק אבל שלומיאל, שודד מקסי-קאי סימפטי אבל מנוול, וחורשת-מזימות, המשתמשת בגופה העירום לקידום מטרותיה. בקיצור, המערבון הגיע אל לב תסביכי המאה ה-20, בעזרתו האדיבה של קור-